

Երևան, 3 Մայիս, 2021

ՏԵՐՈՒՏԱԿԱՆ ԱՊՈՃՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասդութիւն Հօր Յիսուս, կուր ինձ իմասդութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՍՈՍ 34

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրինաբանեմ.

անոր օրիներգութիւնը

շրթներու վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:

Տէրն է միակ պարծանքս.

թող փառապեալները լսեն եւ ուրախանան:

ճաշակեցէք, եւ պեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.

երանի՝ անոր՝ որ Տիրոց կ'ապահինի:

Տիրոց երկիւղը ունեցէք, դուք՝ ով սուրբեր.

անոր երկիւղը ունեցողները ոչ մէկ բանի կարօպ են:

Եկէք, որդեակներ, միտիկ ըրէք ինծի:

եւ ես ձեզի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոց երկիւղը:

Կ'ուզե՞ն երկար կեանք ունենալ, կ'ուզե՞ն բարօր օրեր պեսնել.-

Լեզուդ չարախօսութեան մի՛ ծառայեցներ,

շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:

Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,

խաղաղութիւն կամեցիր եւ զայն հետապնդէ:

Տիրոց աքքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,

ականջները միշտ պապրասպ են անոնց աղաչանքը լսելու:

Սակայն Տէրը հակառակ է չարագործներուն,

որոնց յիշապակն իսկ պիտի չնշէ այս աշխարհէն:

Երբ արդարը օգնութիւն կ'աղաղակէ Տէրը կը լսէ.

եւ զայն կ'ազաքէ իր բոլոր նեղութիւններէն:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՃՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասառուր Երրորդութիւն, առուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյու մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիառա Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի պուէ եւ ի զիշերի,

ի նսպիլ ի զան, ի զնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԱՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՀ

ԱՌԱԿԱՑ

ԳՈՎԵՏՍ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ 8:13-36

Այս գիրքի սկիզբին ներկայացուց ըստով. «Իմասպութեան սկիզբը, Տիրոջ վախն է»: Անցնող սերպութիւններու ընթացքին նաև անդրադարձանք, որ այդ իմասպութիւնը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ նոյնինքն Յիսուս Քրիստոսը, ինչպէս պիտի ըստ Պողոս Առաքեալ. «Ասպուծոյ իմասպութիւնն ու Ասպուծոյ գօրութիւնն է»: Առաւել եւս, այդ իմասպութիւնը ոչ թէ միայն մեզի յայրնուեցաւ, այլ նաև մեր մէջ: Եւ մեր մէջ յայրնուելով մեզի բալու նաև այդ իմասպութիւնը, եւ մեր միփրեքը ըստ այնմ ուղղելու, որուն համար ալ դարձեալ Պողոս Առաքեալ կըսէ. «Կնուեմ որ Քրիստոսի միփրը ունենաք», այնպէս ինչպէս Քրիստոս պիտի մրածէր: Ահա այդ իմասպութեան մէջ պարփակուած է ասպուածային խորհուրդը մարդուս փրկութեան: Շարունակելով միփրը, առաւել եւս այս անգամ աւելի յարակեցնելու եւ ըստու համար, թէ «Տիրոջ վախը չարութիւնը ապել կը նշանակէ», ինչպէս Դաւիթ Սաղմոսին մէջ պիտի ըստ. «Հեռու մնա չարիքեն, եւ բարիք ըրէ» Սաղմոս 34: Հեռու մնալու հպարփութենէն, ամբարփաւանութենէն, չար ընթացքէն եւ նենգաւոր բերան ունենալուն: Որովհենքեւ նաև բերանն ալ սրբին աւելցուքէն կը խօսի, ինչպէս պիտի ըստ Քրիստոս Դուկաս 6:45:

14-16 համարները կը ներկայացնեն նախ որ Իմասպութիւնը ինք իր մօք ունի, իրն են խորհուրդը խոհականութիւնը, հանճարն ու գօրութիւնը: Մանաւանդ անով թագաւորները կը թագաւորեն, ու նախարարները արդարութեան կանոններ կը դնեն: Այսինքն ոչ միայն անհարական, այլ նաև հաւաքականութեան վրայ իր ազդեցութիւնը: Կը նշանակէ, առանց այդ իմասպութեան, մարդ արարածը ի վիճակի չէ արդարութեան կանոններ դնելու:

Ահա յանկարծ այդ իմասպութիւնը կու զայ ինքզինք արդարայպելու ըստով. «Ես կը սիրեմ զիս սիրողները» 17 հմր: Իմասպութիւնը, այսինքն՝ Յիսուս Քրիստոսը ինք սիրով լեցուն, համակ սէր, ինք սէր է, եւ այդ սէր կը յայփնէ անոր որ նոյն սիրով զինք կը սիրէ: Յովիաննես Առաքեալ կըսէ. «Սիրենք զԱսպուած այնպէս ինչպէս ինչպէս մեզ սիրեց»: «Զիս կանուխ փնտողները զիս կը գինեն» 17 հմր: Կանուխէն փնտել, կը նշանակէ, ամէն բանէ առաջ զինք փնտելու, կանուխէն փնտել կը նշանակէ ժամանակ չկորսնցնելու եւ փոքր բարիքէն փնտելու: Մանուկը իր ճամբան սկսած ապեն:

Այդ իմասպութեան մօք հարսպութիւն եւ փառք կայ, այն ինչ որ մենք որպէս մարդ արարած միշտ փնտուածքը ունինք, հարսպութիւն, փառք, բայց ուր եւ ինչ բանի մէջ կը փնտենք, այդ իսկ պարճառով Իմասպութիւնը կու զայ ըստու, իմ մօքս է այդ ճշնարիկ հարսպութիւնը, ճշնարիկ փառքը, ընպիր սրացուածքը, ուր ոչ զող եւ ոչ ալ ցէց կրնայ գողնալ կամ ապականել 18 հմր: Խսկ այդ իմասպութեան արդինքը շաբ աւելի աղէկ է քան ընպիր ոսկին կամ արծաթը 19 հմր: Այդ իմասպութիւնը նաև մեզ կատաջնորդէ արդարութեան ճամբով, իրաւոնքի շափոններէն, ու մանաւանդ՝ զինք սիրողներուն գանձարանը կը լեցնէ ու կը հարսպացնէ:

Հետաքրքրական հարուած մըն է 22-31 համարները կը ներկայացնեն այդ Իմասպութեան սկիզբը, այսինքն անոր սկսելուն մասին, այլ խօսքով Յովիաննես Առաքեալի բառելով. «Սկիզբէն էր Բանը, եւ Բանը Ասպուծոյ քով էր եւ Բանը Ասպուած էր: Ամէն ինչ անով եղաւ եւ առանց Անոր ոչ ինչ եղաւ ինչ որ եղաւ» Յովի 1:1-2: Մէկ այլ արդարայպութեամբ երբ կը կարդանք Ասպուծոյ եւ Յորի միջեւ երկխօսութիւնը, երբ Ասպուած Յորին հարց կու փայ ըստով. «Ո՞ր էր երբ երկրի հիմները կը դնէի»: Ահա այդ իմասպութիւնը ոչ միայն անով սպեհծուած ըլլալու հանգանանքը, առաւել եւս Անոր ուրախութիւնը մարդոց որդիներուն համար: Այդ ուրախութեան մէջ կերեւի ոչ միայն սպողագործութիւնը, այլ Ասպուծոյ պարբռասպած փրկութիւնը մարդկութեան համար, որ նոյնինքն Իմասպութիւնը յանձն պիտի առնէր իրականացնելու համար:

Անգամ մը եւս յիշեցնելու գնով կըսէ. «Ինծի մրիկ ըրէք, ճամբաներս պահեցէք, այսինքն ըստ այնմ ապրեցէք, իրավոր մրիկ ըրէք, որպէսզի կեանք ունենաք եւ շնորհ սրանաք, իսկ զինք ապողները մահը կը սիրեն, եւ մեղք գործողը իր հոգիին անիրաւութիւն կընէ» 35-36 հմր: